

1843-09-24

AFSENDER

Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Veibye

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Mappe 10 nr. 21

DOKUMENTINDHOLD

Wilhelmine Skovgaard skriver at hun har affundet sig med sin skæbne om at leve i Veiby sammen med moderen, men nævner at København trækker i hende, dog ikke med den samme iver som tidligere.

TRANSSKRIFTION

Til Hr. P C Skovgaard
Kjøbenhavn

Veibye d. 24de September 1843

Kjære Peter!

Først maa Du modtage min inderligste Tak saavel for din kjærlige Lykønskning til min fødselsdag, som for den nydelige skrivemappe, der fulgte med samme, og som har fornøiet mig meget. Dernæst takker jeg dig kjære Peter for hele dit rare Brev vis vigtigste Indhold jeg vil forsøge at besvare.

Den Mening Du yttre, at Ophold i Kjøbenhavn ei vilde behage Moder, da troer jeg den i nogle Henseender kan være rigtig, endskjønt Livet i Kjøbenhavn sikkert vilde skjænke Moder mange Behageligheder som hun nu sletikke kjænder til. At den samme Mening kunde gjælde mig, tør jeg ikke sige dig Noget imod, thi jeg indser tydeligt der kunde møde mig mange Bekymringer i Kjøbenhavn, som jeg nu aldeles ikke kjænder til, men ikke destomindre nærer jeg den samme Kjærlighed til Kjøbenhavn som forhen, skjøndt i en mere tilbage trængt Skikkelse. Den urolige Iver hvormed jeg ønskede at komme fra Veibye, behersker mig ikke mere, efter den bestemte afgjørelse af vore skjæbner, thi jeg indsaa Nødvendigheden af at jeg beflittede mig paa mere Kjærlighed og Interesse for mit Hjem, dersom jeg skulde blive omgængelig for Andre, og selv

●2●

skulde være tilfreds, tillige bestræber jeg mig for at være saa virksom som mulig, og at gavne med Raad og Daad saa Meget jeg kan (jeg har allerede erfaret de gode Følger af disse Forholdsregler) thi jeg er mere fornøiet og tilfreds end det i lang Tid har været Tilfældet. See dette kjære Peter er mine Forsætter og Bestræbelser for Fremtiden, det er vel Noget man i Almindelighed ikke fortæller til Andre, jeg havde ei heller gjort det dersom jeg ikke vidste du troede jeg var forknyt og bedrøvet, og dette kunde jeg ikke lide du skulde tænke naar det virkelig ikke var Tilfældet.

Det glædede mig meget Aldt det du fortalte mig om dine Stykkers Fremgang og hvad de skulde forestille thi jeg seer der af at du gode Peter har lagt Mærke til hvor megen Interesse jeg føler for Aldt Sligt, endskjønt jeg nok ved, jeg ikke forstaar mig Noget derpaa.

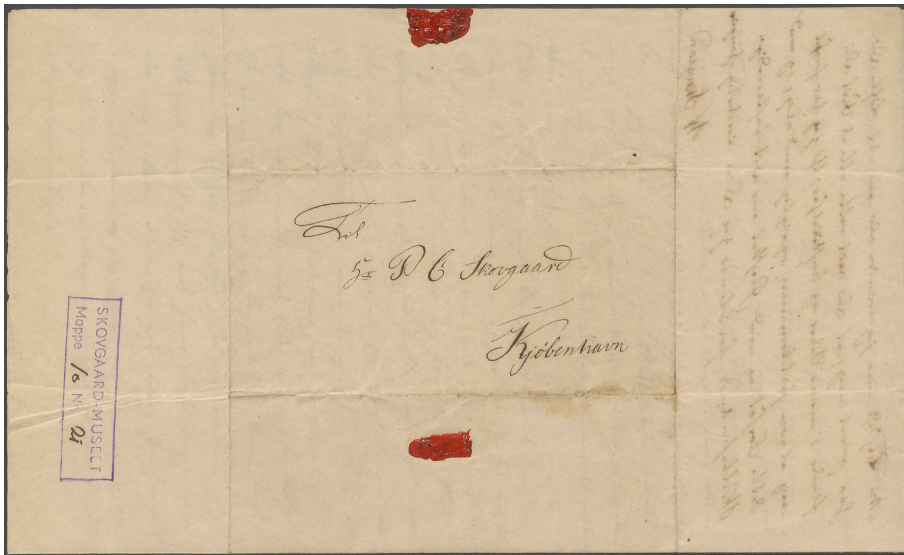
Nu længes vi meget efter at høre Fortællingen om dit Besøg hos Lene, men det maa du skrive til Moder: thi det har bedrøvet hende meget at du ikke har tilskrevet hende siden du tog fra Veiby.

I denne Tid har jeg begyndt at skrive Stiel som Hr. Jensen efterser, det interesserer mig allerede meget; tji ved hans Forklaringer vises der mig bestemte Regler, som jeg aldrig før har haft nogen Ide om, og jeg nærer det Haab at dersom jeg bruger denne Vinter godt, jeg da skal kunde skrive ordentligt.

●3●

Nu til sidst maa jeg erindre dig om det Løfte du har givet mig, at du vil rette alle de Feil du finder i mine Ider og Anskuelser; thi jeg har foresat mig at være fulkommen oprigtig mod dig, og med dette Forsæt og med Ønsket om dit bestandige Velbefindende, forbliver jeg din inderlig hengivne

W Skovgaard

Walden d. 24de September 1843

Kjære Peter!

Forst naar du modtog mit endeligste Brev saend for den
kjoerlige Lykønskning til min Sidskole, som for
den sigdelige Skrivningen, du fulgte med sin egen,
og som gav fornødt mig meget. Admægt takker
jeg dig Kjære Peter for alle det var Brev mit mig
higste Indfølelse jeg vil forlode at besvare.
Den Skrivning du gik over, at Lyset i Kjøbenhavn
er vilde besvare Skriv, da hvor jeg du i nogle år
fanden kan være rigtig, uafgjort Lend
Kjøbenhavn fik det vilde skjende Skriv mange
Bilagstignende som sin min skikkelige Lend
at den sinne Skrivning kiendte gjeld mig,
for jeg ikke sig dig noget imod; thi jeg indfær
tydeligt du kiendte mit mig mange Betydning
gør i Kjøbenhavn, som jeg min alene ikke kjende
til, min ikke skrivende naar jeg den sinne
kjoerligst til Kjøbenhavn som forst, skjønt i en
min lillagde brødt Skikkelige. Den indvise
Den forminde jeg indstænd at Lend for Skrive,
besvare mig ikke min, efter den besvarede
Skikkelige af naar Skriv, thi jeg indfær Skriv
indfær af at jeg besvarede mig yaa min
kjoerligst og Indvise for mit Lend, indfær
jeg skikkelige Lend indvise for Lend, og for

Skulde som tilfælde, tillige bestræbe sig mig for at
være saa nielsen som mulig, og at gennemmelde Raad
og Vind saa meget som muligt, og jeg var allerede udsat
et godt Sted af disse Tilfælde. Men jeg er nu
formodentlig og tilfælde med det i lang Tid for mig
Tilfælde.

Den lille Hov Peter er min
Forsætter og Bestræbelser for Fremtiden, at nu
med meget mere i Almindelighed ikke foretages det
Andet, jeg fandt i faldet gjort det i disse jeg ikke
nogle der havde jeg var foretaget og bestemt, og alle
kunne jeg ikke lide der skulde have været det mest
ikke var Tilfælde.

Det glæder mig meget at det der fortæller mig om
den Højeste Fremgang og fandt der skulde foretages
Men jeg fandt det af at der end Peter var taget Modet
det var meget i den Højde jeg så for det Skulde,
endstundt jeg var end, og jeg ikke fortæller mig meget derom.

Der kommer nu meget efter at den Fortællingen om
det Bæst for den, men det var der skulde det
Modet i det der var bestemt fandt meget at der
ikke var tilfælde fandt det der var for det.

I den Tid der jeg begyndte at skrive det
den 5. Juni efter, at indvendinger mig
allerede meget i det med den Fortællingen mig
der mig bestemt skulde, som jeg allerede for den fandt
nogen Tid om, og jeg var end det fandt at der
jeg bringer den Skulde det, og det der
skulde ved det.

Min Fødsel maa jeg minde om, og vil Ligeledes
saa gerne mig, at der vil være alle de Børn der
finder i mine Bøger og Anstaltninger; thi jeg har forudsat
mig at være forkommen oprigtig mod alle, og med
dette Højsat og mind Jævnst om det høfligste
Mødbefindende, for bliver jeg den mindeligst fængende

W. Skovgaard